

at Statsvirksomhedernes Underskud var saa stort. Ja, og den nuværende Regering har forsøgt at gøre det større ved sin Nedsættelse af Taksterne paa Statsbanerne, om hvilken Nedsættelse man fra sagkyndig Side har sagt, at den var ganske uforsvarlig under de nuværende Forhold. I hvert Fald er det efter vor Formening uforsvarligt at lade Tjenestemændene betale for denne Nedsættelse af Godstaksterne. Skulde det være saadan, at Ministeriet af politiske Grunde ønskede Nedsættelsen, var det dog det rimeligste, at det hele Samfund kom til at betale derfor.

Som man vil forstaa af de Udtalelser, jeg her har fremsat, ønsker vi fra vor Side ikke Lovforslaget ophøjet til Lov. Jeg hørte, at den ærede Ordfører for Venstre ønskede det i Udvalg, og det finder jeg saa rimeligt. Vi vil i dette Udvalg modsætte os Forslaget, saadan som det foreligger. Overfor et Forslag af den Art er vor Stilling ganske klar: Modstand til det yderste.

Piper: Under Sygekasselovens Behandling forleden Dag havde jeg allerede Lejlighed til at begrunde Nødvendigheden af, at der finder en Nedsættelse af Statens Udgifter Sted. Indtægternes Nedgang for hele den erhvervende Del af Befolkningen gør det nødvendigt, at man søger at lempe de Udgifter, der er den paatvunget, saa meget som muligt. Der er sagt fra anden Side, at der var ingen finansiell Nødvendighed for at gaa til denne Nedsækning nu, fordi Tillægsbevillingsloven ikke som ventet viste Underskud, men tværtimod et mindre Overskud. Men for det Aar, vi nu er inde i, er det efter alle de Oplysninger, der foreligger, ganske givet, at saafremt der ikke kan skaffes Nedsættelser i Statens Udgifter, vil Resultatet blive et stort Underskud. Statens Skatter og Afgifter vil indgaa med et forringet Beløb, og Statsvirksomhederne vil give mere Tab. Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl), var i sin Tale inde paa, at det var denne Regerings Skyld, idet den havde stillet Forslag om Takstnedsættelser for Banerne. Jeg vil gerne bringe i Erindring, at den forrige Regering, som tilhørte det ærede Medlems Parti, stillede og fik vedtaget Forslag om en ret betydelig Nedsættelse af Posttaksterne, saaledes at baade Jernbaner og Postvæsen vil komme til at give et betydeligt Underskud. Hvad Fragtnedsættelserne angaar, betyder de jo i langt højere Grad noget for Erhvervslivet end Posttaksterne.

Man kan vel nok sige, at det Forslag, vi her har til Behandling, er det betydningsfuldeste Led i alle de Bespareselsforslag, som den høje Regering har fremsat, og det er ikke saa underligt. Da Lønningerne udgør den største Post paa Statens Budget, er det givet, at naar man vil opnaa Besparesels, maa for det første Lønningerne omfattes deraf, og Besparselsen paa dem maa nødvendigvis blive en ret betydelig Del af den samlede Besparselse. Det er altid meget mere tiltalende at give end at tage. Det er meget behageligere at være med til at vedtage et Lovforslag, som forøger Indtægterne for de paagældende, at dele ud af Statskassen, end det er at være med til at vedtage en Lov, som beskærer Indtægterne; ingen er jo glad ved at se sine Indtægter beskaaret. Men naar hele den erhvervende Del af Befolkningen ser sine Indtægter beskaaret i saa høj Grad, som Tilfældet er, og i mange Tilfælde ser sin Eksistens truet, saa maa alle Befolkningslag følge med; ellers kommer der ikke den rette Balance til Stede, uden hvilken man ikke vil være i Stand til at skabe nye Erhvervsmuligheder og dermed tilvejebringe et Grundlag for, at hele Samfundets Økonomi kan komme i Lave igen.

Den Nedgang, der finder Sted, er et taknemmeligt Objekt for Angreb paa den siddende Regering, ja, der falder jo ogsaa noget af til det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, fordi ogsaa vi mener det nødvendigt, at der sker en Reduktion af det offentlige Udgifter. Nedsækningen er et taknemmeligt Objekt til Agitation for dem, der selv løb fra Ansvar. Den Regering, der sad forud for denne, sad jo i godt et Par Aar uden at udrette noget. Under Hr. Staunings Regering fik man vedtaget Valutaloven, som bragte de økonomiske Forhold ud af det Leje; hvori de var, men Hr. Stauning og hans Regering foretog intet for at søge at afbalancere dette Forhold, ja, Hr. Staunings Regering gjorde en Ting: den kastede 5 Mill. Kr. væk af den Statsindtægt, vi den Gang havde. Det har jo heller ikke gjort Statsbalancen bedre.

Naar man fra Oppositionens Side angriber Regeringen og os, der vil være med til at gennemføre Besparselsen paa det her omhandlede Lovgivningsomraade, gøres det altid gældende, at Lovforslaget skulde være et Brud paa Overenskomsten af 1925. Jeg maa sige, at jeg er ikke i Stand til at se, med hvem denne saakaldte Overenskomst af 1925 er afsluttet. Jeg kender ikke noget til det. Den er ikke afsluttet med Rigsdagen. Maaske der er afsluttet en Overenskomst med den daværende Finansminister, men er der sluttet en Overenskomst med den